

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

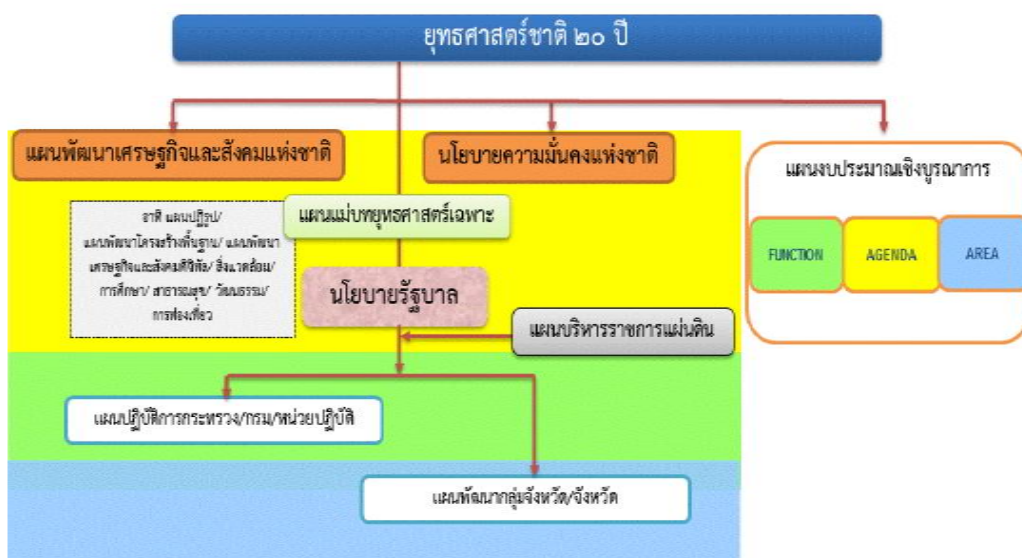
การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติโดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐- ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงของการ

ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙-กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่าง ๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ อยู่ระหว่างดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

สาระสำคัญ

สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาสหกรณ์และการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อน อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาดและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น

นอกจากนั้น ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจแบบใหม่

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก สัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย การดำเนินงานและการบริหารจัดการ

ภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง

ปัจจุบันแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อน ที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ ในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ คติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไป ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติดการค้า
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปลุกฝังระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการ

บริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สถานะของประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ

- (๑) ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- (๒) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง
- (๓) ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง
- (๔) การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต
- (๕) อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก
- (๖) สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น
- (๗) สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน

ด้านสังคม

- (๑) โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่
 - ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
 - กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y) ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป
 - กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ
- (๒) คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น

- (๓) คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม
- (๔) สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้
- (๕) ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทยอันเนื่องมาจาก

- ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย

- เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค
- คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค
- ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน
- ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม

(๖) คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

(๗) วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

(๘) ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น

(๙) ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง และเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

- พื้นที่ป่าไม้ลดลง
- ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม
- ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย
- การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น
- ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ

(๒) ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

- ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ
- มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น
- คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง
- ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง

(๓) ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย

ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

(๑) ด้านธรรมาภิบาล

- ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน ได้แก่ ภาคราชการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน สถาบันทางศาสนา และสื่อมวลชน
- ภาคเอกชนมีการประเมินหลักธรรมาภิบาล ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

(๒) ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

- การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย
- การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข

(๓) ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

- ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่าง ๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่าง ๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

- (๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

(๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง **การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา**

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบ

คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

- การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

- การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

- การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

- การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

- การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

(๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

- การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

- การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

- การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

(๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

- การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

- การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเลเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

- การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

- การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

- การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

(๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

- การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

- การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง

- ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)
- ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap)
- ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap)

โดยมีเป้าหมายเพื่อนำประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้ ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตรา การขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓. กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐

นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ อธิบายว่า กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์ กลไกดังกล่าวประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความ มั่งคั่งที่เกิดขึ้น โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แข็งแรงและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไข กับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้ เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับ สภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงรายได้เปรียบเรื่อง ต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์ กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุน ต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและ พัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงิน ลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

หลังประกาศโมเดลไทยแลนด์ ๔.๐ ดร.สุวิทย์ ได้หารือกับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เพื่อมาจัดระบบการทำวิจัยในประเทศ และหารือกับสถาบันการศึกษา ๒๗ แห่ง เพื่อกระจายหน้าที่ให้แต่ละแห่งเป็นแม่ข่ายในอุตสาหกรรมพื้นฐานที่จะส่งเสริมตามเป้าหมาย และให้เชื่อมโยงสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายว่าอีก ๕-๑๐ ปี ไทยจะต้องเป็นหนึ่งใน ๕ อุตสาหกรรมเหล่านี้ นอกจากนี้ยังได้ประสานกับภาคเอกชนให้มีบทบาทในการส่งเสริมไทยแลนด์ ๔.๐ อีกด้วย

ที่ผ่านมาประเทศไทยมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเราจะเริ่มนับกันตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจไทย

Thailand ๑.๐

ช่วง Thailand ๑.๐ ประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม เน้นการเกษตร และส่งออกสินค้าเกษตรเป็นหลัก เช่น ข้าว ยางพารา น้ำตาล มันสำปะหลัง ต่อมาเราก็คิดว่า เอ เราเอาข้าวไปแลกของใช้ แลกเครื่องมือ เครื่องจักร มันจะคุ้มหรือ อีกอย่างสินค้าเกษตรมีผลผลิตที่ไม่แน่นอน ผลผลิตที่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเรื่องฤดูกาล และดิน ฟ้า อากาศ ซึ่งควบคุมไม่ได้ จึงเกิดยุคต่อมาเป็น Thailand ๒.๐

Thailand ๒.๐

ช่วงนี้เป็นช่วงที่เราเริ่มพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ โดยเราจะเน้นไปที่อุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานของประเทศ และอุตสาหกรรมที่เน้นใช้แรงงานคนเป็นหลัก ในช่วงแรกเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า หลังจากนั้นเราก็เริ่มมีการส่งออก

Thailand ๓.๐

Thailand ๓.๐ เกิดจากการที่เราเริ่มพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมหนัก ช่วงนี้มีต่างชาติมาลงทุนในไทยมาก โดยเฉพาะญี่ปุ่น อุตสาหกรรมในช่วงนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนและเน้นการใช้วิทยาการ เช่น รถยนต์, อิเล็กทรอนิกส์, ปิโตรเคมี

ในช่วง Thailand ๓.๐ ในช่วงแรกที่เราก้าวสู่ยุค Thailand ๓.๐ เราโชติช่วง และเกรียงไกร ช่วงประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๔ GDP เราโตด้วยตัวเลข ๒ หลัก โต ๑๐% ขึ้นตลอด หลังจากนั้นเราก็โตที่ระดับใกล้เคียง ๑๐% จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๙ เรากำลังเป็นเสือตัวที่ ๕ ของเอเชีย ทั่วโลกต่างจับตามองเรา เรากำลังจะเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๔๐ วิกฤตต้มยำกุ้ง

พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๘ เรากำลังฟื้นตัว โต ๔-๘% ต่อไป เป็นยุคทองของ SMEs เรากำลังเป็นเสือที่เพิ่งหายป่วยมาใหม่ๆ

พ.ศ. ๒๕๔๙ เกิดการปฏิวัติ มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ประเทศเข้าสู่ช่วงความขัดแย้งทางการเมืองที่ยาวนาน

หลังปี ๒๕๔๙ เศรษฐกิจเราเริ่มชะลอตัว GDP ค่อยๆ ลดลงเหลือหลัก ๓-๔ % ต่อปี ช่วงมีน้ำท่วมใหญ่ก็ติดลบไปเยอะ หลังจากนั้นใช้ยากระตุ้น โครงการรถคันแรก และอื่นๆ GDP ก็กลับไปใกล้เคียง ๑๐% อีกครั้ง แต่หลังจากนั้นเราก็ซึบยาว โตแค่หลัก ๑-๒% เท่านั้น สุดท้ายเราก็ตกติดกับดักรายได้ปานกลาง และที่น่ากลัวที่สุดคือเรากำลังจะแก

ก่อนรวม (ประเทศที่เจอปัญหาสังคมสูงอายุก่อนหน้าเราอย่าง ยุโรป และ ญี่ปุ่น รวมก่อนแก้กันทั้งนั้น ยังไปกันไม่รอดเลย) โดยมีปัญหาที่หนักหนา มานานอย่างปัญหาการทำประมงแบบผิดกฎหมาย ปัญหาองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน คอยกระหน่ำชัด จากปัญหาและองค์ประกอบทั้งหมดที่ผ่านมา เป็นที่ชัดเจนว่า โมเดลเศรษฐกิจแบบ Thailand ๓.๐ ไม่สามารถพาประเทศให้เดินต่อไปข้างหน้าได้ จึงได้มีความพยายามที่ปรับเปลี่ยนประเทศสู่ยุคใหม่คือ Thailand ๔.๐

Thailand ๔.๐

หลังจากเกิดวิกฤตจาก Thailand ๓.๐ เราก็มานั่งทบทวนว่าที่ผ่านเกิดอะไรขึ้น เราพบว่าประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศที่เป็นตลาดการส่งออกขนาดใหญ่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การบริโภคหดตัว ทำให้การส่งออกทั่วโลกหดตัว ประเทศไทยเราก็คือประเทศที่เน้นการส่งออกหลัก จึงได้รับผลกระทบไปด้วย อย่างไรก็ตาม นับว่าประเทศไทยยังโชคดีว่ามีจุดแข็งที่หลากหลาย ทำให้ยังพอประคองตัวได้ ไม่ได้เจ็บหนักจนล้มละลายเหมือนในหลายประเทศที่ฝาก GDP ทั้งหมดไว้กับสินค้าเพียงกลุ่มเดียว แต่เราจะฝากความหวังไว้กับการส่งออกไม่ได้อีกต่อไป เพราะทั่วโลกกำลังอ่อนแอ หากฝากความหวังไว้กับการส่งออก ก็เหมือนรอคอยความหวังจากเศรษฐกิจโลกที่กำลังถดถอย เราจึงต้องเร่งสร้างความเข้มแข็งจากภายใน เพื่อลดผลกระทบจากภายนอกประเทศ อีกทั้งโมเดล Thailand ๓.๐ ยังใช้การขับเคลื่อนด้วยทุนของต่างชาติเป็นหลัก ทำให้ไม่ว่าตัวเลขการส่งออกจะสูงเท่าไร คนไทยก็ผลตอบแทนในรูปค่าแรงเท่าๆเดิมอยู่ดี ทำให้ไม่สามารถหลุดกับดักรายได้ปานกลางออกไปได้

สำหรับการสร้างความเข้มแข็งจากภายในนั้น จะเน้นไปที่การสร้างนวัตกรรม เพราะว่าหากเราใช้วิธีรับจ้างผลิตแบบเดิม ก็จะกลายเป็นว่า ทำน้อยก็ได้น้อย ทำมากก็ได้กลางๆ ซึ่งต่อไปในภายภาคหน้าเราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จะทำให้การบริโภคในประเทศหดตัว และพบกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานวัยหนุ่มสาว เราจะมาทำน้อยก็ได้น้อย ทำมากก็ได้กลางๆ ไม่ได้แล้ว เราต้องปรับประเทศไปสู่ประเทศที่ใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อน เพราะนวัตกรรมจะทำให้เราทำน้อยแต่ได้มาก ดังนั้นช่วงนี้เราจะเห็นว่รัฐบาลพยายามสนับสนุน Startup กันมาก เศรษฐกิจในโมเดล Thailand ๔.๐ จะเน้นการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และการบริการ โดยเน้นที่ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ควบคู่ไปกับสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการและความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่าย เมื่อชุมชนเราแข็งแรงแล้ว เราก็จะเชื่อมต่อกับ ASEAN และโลกต่อไป

สำหรับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (S-curve) ประกอบไปด้วย ๒ รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ ๑ คือ First s-curve ซึ่งเป็นการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในประเทศ อันจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะกลาง อย่างไรก็ตาม First s-curve ไม่เพียงพอที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด จึงจำเป็นต้องมี New S-curve ควบคู่ไปด้วย

๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) ประกอบด้วย

- ๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่
- ๒) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- ๓) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- ๔) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
 - ๕) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร
- ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve) ประกอบด้วย

- ๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์
- ๒) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์
- ๓) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- ๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล
- ๕) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

สำหรับโมเดลเศรษฐกิจ Thailand ๔.๐ นี้ อาจฟังดูเป็นเรื่องไกลตัว ดูโอเวอร์และไม่น่าจะเป็นไปได้ อาจเป็นเพราะเรายังติดภาพและเคยชินกับระบบเศรษฐกิจในโมเดล Thailand ๓.๐ อย่างไรก็ตาม หากเราไม่ทำอะไรเลย หรือทำไม่สำเร็จ เราก็จะเข้าสู่ภาวะ “ทศวรรษแห่งความว่างเปล่า” ไปอีกยาวนาน แต่หากเราปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจครั้งนี้สำเร็จ เราก็จะหลุดจากกับดักรายได้ปานกลาง ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ดังนั้น เราจึงมีเพียง ๒ ตัวเลือกคือ “Do or Die” หากไม่ทำอะไรเลย เราก็ตายอยู่ดี เพราะฉะนั้นลองสู้ดูสักครั้ง อย่างน้อยก็ทำให้เรายังมีโอกาสเดินหน้าต่อไปได้

Thailand ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

“ประเทศไทย ๔.๐” ไล่เรียงให้เห็นภาพ คือ ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ยุคแรก เรียกว่า “ประเทศไทย ๑.๐” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน เป็นต้น ยุคสอง เรียกว่า “ประเทศไทย ๒.๐” เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และปัจจุบัน (๒๕๕๙) จัดอยู่ในยุคที่สาม เรียกว่า “ประเทศไทย ๓.๐” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขายส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ประเทศไทยในยุค ๑.๐ , ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง จึงต้องริบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ เรียกว่า “ประเทศไทย ๔.๐” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน ๕-๖ ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา , อังกฤษ , อินเดีย หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลักคือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การ

ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะที่สำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง

“ไทยแลนด์ ๔.๐” จะต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

“ไทยแลนด์ ๔.๐”

การพัฒนาประเทศไทยได้โมเดล “ประเทศไทย ๔.๐” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการบันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรืองานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่าง ๆ อันได้แก่

กลุ่มที่ ๑ การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณท์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนากลยุทธ์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

กลุ่มที่ ๒ การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ

กลุ่มที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ

กลุ่มที่ ๔ การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ

กลุ่มที่ ๕ การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up)

ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น

โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย ๔.๐” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก

๑.๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)

วิสัยทัศน์ (แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด)

“ศูนย์กลางสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการเพื่อสุขภาพครบวงจร การท่องเที่ยวหลากหลาย เชื่อมโยงอารยธรรมทวารวดี การค้าและการลงทุนระดับสากลที่มีความสามารถในการแข่งขันและการค้าผ่านแดนสู่เอเชีย”

เป้าประสงค์รวม

“มั่นคงทางเศรษฐกิจ ประชาชนมั่งคั่ง และความสุขที่ยั่งยืน” (มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน)

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน ยกระดับ
สู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ

เป้าประสงค์ รายได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการทางสุขภาพเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด รายได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการทางสุขภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางสุขภาพครบวงจร
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการตลาด ประชาสัมพันธ์ สินค้าและบริการ
๓. พัฒนาสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน
๔. พัฒนาอุตสาหกรรมเชื่อมโยงสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางสุขภาพครบวงจร
๕. พัฒนาผู้ประกอบการและผู้ผลิตให้มีความพร้อมและศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ
๖. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมอัตลักษณ์การท่องเที่ยวหลากหลายเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด อารยธรรม
ทวารวดี ไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และยกระดับการท่องเที่ยวให้มีชื่อเสียง

เป้าประสงค์ เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

- ตัวชี้วัด
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง ร้อยละ ๑๒
 ๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมภาพลักษณ์และประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๒. การสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๓. ส่งเสริมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง รวมถึงสินค้าสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ เช่น ของที่ระลึก
๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ รวมถึงบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๕. ปรับปรุง พัฒนา ยกระดับคุณภาพเส้นทางคมนาคมเพื่ออำนวยความสะดวก ความปลอดภัย แก่นักท่องเที่ยว และสร้างเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดัน
เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุน เชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้าบริเวณด่านชายแดนเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าบริเวณด่านชายแดนของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๐ (ไม่รวมก๊าซธรรมชาติ)
 ๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมในกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๕

- กลยุทธ์**
๑. พัฒนาระบบอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์ และเครือข่ายคมนาคม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุน เชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย
 ๒. พัฒนาด้านชายแดนและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
 ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาด และประชาสัมพันธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 ๔. พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการ เพื่อการส่งออก
 ๕. ยกระดับผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้
 ๖. พัฒนาระบบส่งเสริม และกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัด และผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับการผลิต ภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน และภาคแรงงาน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดย เน้นวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่ประเทศไทย ๔.๐

เป้าประสงค์ เพิ่มผู้ผลิตภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน และภาคแรงงานที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการสู่ประเทศไทย ๔.๐

ตัวชี้วัด จำนวนผู้ผลิตภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน และภาคแรงงานที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการสู่ประเทศไทย ๔.๐ (๔๐ รายหรือผลิตภัณฑ์)

- กลยุทธ์**
๑. พัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์ โดยใช้นวัตกรรม
 ๒. ส่งเสริมและปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึง Small Batch
 ๓. ส่งเสริมการสนับสนุนกิจกรรมทางการตลาดเพื่อสนับสนุนสินค้าเชิงนวัตกรรม
 ๔. ส่งเสริมความรู้และความสามารถให้กับแรงงานในภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชน ให้สนับสนุนการทำงานเชิงนวัตกรรม
 ๕. พัฒนาระบบการส่งเสริม ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการยอมรับการปรับเปลี่ยนเป็นประเทศไทย ๔.๐

แผนพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์ จังหวัดสุพรรณบุรี

“สุพรรณบุรี เป็นจังหวัดชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี ยึดการมีส่วนร่วม”

ค่านิยม

“ซื่อสัตย์ โปร่งใส มีคุณธรรม เต็มใจให้บริการ ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

๑. การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยง สู่เกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมเพื่อการบริโภคและการส่งออก

๒. การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากล

๓. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองสู่มาตรฐาน พัฒนาการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๔. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การส่งเสริมการศึกษา การกีฬาและความบันเทิงในระดับสากล
๖. การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์ ประกอบด้วย ๙ เป้าประสงค์ คือ

๑. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภค และการส่งออก และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจังหวัด

๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น
๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมทุกชุมชนให้มีความสะอาดปราศจากมลพิษและเป็นระเบียบเรียบร้อย
๔. พัฒนาชุมชนเข้าถึงประโยชน์และร่วมปกป้องรักษาป่าไม้ และแหล่งน้ำให้มั่นคงต่อการเอื้อ

ประโยชน์

๕. ยกระดับคุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจและสังคม
๖. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง และมีความ

มั่นคงปลอดภัย

๗. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาระดับสากล
๘. ยกระดับการกีฬาของจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสู่มาตรฐานสากล
๙. ยกระดับคุณภาพการบริการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ ประกอบด้วย ๒๖ กลยุทธ์ คือ

๑. การส่งเสริมและวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) และการยกระดับปัจจัยพื้นฐาน

๒. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัยเพื่อการแข่งขันทางการค้าและส่งออก

๓. การแปรรูปเพื่อสร้างและเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์อาหารปลอดภัย
๔. การพัฒนาระบบการตลาดสินค้าอาหารปลอดภัย
๕. การพัฒนาการขนส่งสินค้า และการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)
๖. การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๗. การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
๘. การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรม และผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

ท่องเที่ยว

๙. การพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการ ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๑๐. การพัฒนาด้านการสื่อสารการตลาดและการประชาสัมพันธ์
๑๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก

๑๒. การสร้างกระแสนิยมรักจังหวัดรักสิ่งแวดล้อมร่วมดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ปลูกพลังมวลชนคนรักสะอาดปกป้องธรรมชาติช่วยกันพัฒนาบ้านเรือน และที่สาธารณะสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๑๓. การพัฒนาศักยภาพและความสามารถของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและบูรณาการร่วมกับพลังมวลชนในระดับท้องถิ่น

๑๔. การประเมินและปรับปรุงการจัดทำเมืองสีเขียวของจังหวัดโดยใช้มาตรฐานสากล

๑๕. การบูรณาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ป่าไม้ ให้ชุมชนอยู่ร่วมกับป่า สร้างมูลค่าการบริการระบบนิเวศและสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ

๑๖. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ และแหล่งน้ำ เพื่อตอบสนองต่อการใช้พื้นที่ที่มีคุณภาพ

๑๗. การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ และเทิดทูนสถาบัน

๑๘. การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางด้านสังคม และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของชุมชน

๑๙. การพัฒนาคุณภาพชีวิต : การดูแลสุขภาพตามกลุ่มวัย การมีงานทำ มีรายได้ และชีวิตครอบครัวอบอุ่น

๒๐. การบริหารจัดการพื้นที่ : ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดระเบียบสังคมและการพัฒนาความร่วมมือ สร้างความเข้มแข็งชุมชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒๑. การเตรียมความพร้อมของประชาชนให้มีจิตสำนึกด้านความมั่นคง

๒๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารและมาตรฐานการศึกษา การกีฬา

๒๓. การพัฒนาศักยภาพความพร้อมของบุคลากร โดยส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการศึกษาและการกีฬา

๒๔. การใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริการประชาชน

๒๕. การส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒๖. การติดตามประเมินผลการพัฒนาจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นองค์กรชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหารและผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษา การกีฬา และการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน คุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง”

ในการวางแนวทางการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ ๗ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ๑๘ เป้าหมาย และกลยุทธ์ ๓๖ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรม
และส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ ๒ เพิ่มมูลค่าและคุณภาพด้านผลิตภัณฑ์อาหาร

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มี
คุณภาพมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและด้านการตลาดให้เกิด
ความก้าวหน้าและทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนการสร้างเครือข่าย องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ
และมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๔ คุณภาพความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างและพัฒนากองทุนที่เกี่ยวข้องโดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๔ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ๒ มีการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดให้
เอื้ออำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๓ พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งอนุรักษ์
พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมพร้อมส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในท้องถิ่นให้
ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งทางด้านเกษตรและเกษตร
อุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาบึงฉวากให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาแหล่งน้ำและทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๔ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าประสงค์ ๒ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การแก้ไขปัญหาเสพติด และนโยบายของรัฐ

เป้าประสงค์ ๓ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข

เป้าประสงค์ ๔ สนับสนุนส่งเสริมแนวนโยบายคนดีศรีสุพรรณ

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๑๐ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามเกณฑ์เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand)

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาคนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม เช่น โครงการคนดีศรีสุพรรณ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ ๗ พัฒนาเครือข่ายต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจน

กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๙ เสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อเอดส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาทุกระดับ สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กระดับตำบล และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทุกระดับทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรี และมีความสามารถทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ พัฒนากีฬาระดับพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาสู่ระดับอาชีพ

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อการออกกำลังกายของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาระดับเยาวชนในสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๓ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ การเกิดทุนสถาบันของชาติ

เป้าประสงค์ ๒ ยกระดับคุณภาพการบริหารและบริการด้วยความโปร่งใส

เป้าประสงค์ ๓ บูรณาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การเกิดทุนสถาบันของชาติและส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตย

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในทุกภาคฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแบบพหุภาคีและจริยธรรม คุณธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีได้

มาตรฐาน ประกอบด้วย

เป้าประสงค์ (GOALS) ประกอบด้วย ๒ เป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์ ๑ มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด

เป้าประสงค์ ๒ ส่งเสริมการจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดเขตพื้นที่ในการก่อสร้างต่าง ๆ

กลยุทธ์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นไปตามมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้มีมาตรฐานครอบคลุมทั้งจังหวัด

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดทำผังเมืองรวม ระบบการคมนาคมและการขนส่ง

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ก่อเกิดกระบวนการในการจัดทำโครงการ กิจกรรมต่าง ๆ

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการติดตามประเมินผลในรูปแบบงานวิจัย ฯลฯ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาจากการประชุมร่วมกันของ คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี

ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถเลือกดำเนินการได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ จะต้องทำให้วิสัยทัศน์บรรลุผลได้

วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอสองพี่น้อง

อำเภอสองพี่น้องใน ๕-๑๐ ปีข้างหน้า ประชาชนจะมีรายได้และได้รับสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึง มีการพัฒนาการผลิตด้านการเกษตร โดยใช้วิธีการพัฒนาการเกษตรเพื่อมวลชน เกษตรทฤษฎีใหม่เกษตรผสมผสาน เพื่อการผสมผสานทั้งการแปรรูปผลผลิต การตลาดทั้งในประเทศและการส่งออกสู่ตลาดโลกผู้คนมีความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตอย่างสมเหตุสมผล มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระบบสหกรณ์และองค์กรต่างๆทำให้เกิดเศรษฐกิจชุมชนแบบยั่งยืน พัฒนากลุ่มองค์กรด้านการบริหารจัดการและการลงทุนผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและปลอดภัยจากสารพิษ มีนิคมอุตสาหกรรมภาคเกษตรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ มีการผลิตและข้อตกลงเรื่องราคาร่วมกัน มีโครงการสร้างเส้นทางคมนาคมเป็นระบบและมีสาธารณูปโภคอย่างทั่วถึง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย มีการวางผังเมืองที่ดีให้เป็นเมืองสวยงามน่าอยู่ตลอดไป ตามกรอบการพัฒนา ๘ ด้าน ดังนี้

๑. กรอบการพัฒนาด้านปัจจัยโอกาสทางเศรษฐกิจ
๒. กรอบการพัฒนาด้านการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน
๓. กรอบการพัฒนาด้านภาวะแวดล้อมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ
๔. กรอบการพัฒนาด้านคุณภาพการศึกษาและประชากร
๕. กรอบการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณสุข
๖. กรอบการพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๗. กรอบการพัฒนาด้านความมั่นคงและความเป็นระเบียบของสังคม
๘. กรอบการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ

มีความสอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดโดยมีเป้าหมายสร้างความเข้มแข็งครบทุก อบต. พัฒนาคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ จปฐ. ทุกครัวเรือนกระจายการให้บริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ขยายพื้นที่รับโครงสร้างการเกษตร สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพในกลุ่มคนยากจนให้มีรายได้พอเพียง เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพนอกภาคเกษตร อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าควบคุมและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมรักษาคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลัก มีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะมีระบบการจัดการสารอันตรายในภาคเกษตรทุกชุมชนมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาชุมชนได้ดีทุก อบต. และได้รับการสนับสนุนให้สามารถบริหารจัดการพัฒนาตนเองได้ดี มีประสิทธิภาพและรายได้เพียงพอในการพัฒนาตนเอง

การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายในการพัฒนาการบริหารดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ คือ

๑. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

มุ่งมั่นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีแนวทางดังนี้

๑.๑ พัฒนาระบบการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนนทุกสายทาง ให้สามารถอำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา การขนส่งสินค้าทางการเกษตรและการพาณิชย์ให้มีความสะดวกและรวดเร็ว เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

๑.๒ เสริมสร้างมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ โดยก่อสร้างและปรับปรุงท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ รวมถึงระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังอย่างเป็นระบบ

๑.๓ สร้างและปรับปรุงระบบน้ำประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทั้งตำบล โดยสร้างระบบประปา พร้อมวางระบบท่อส่งน้ำทุกหมู่บ้าน การขยายเขตและปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน

๑.๔ การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

ส่งเสริมและสนับสนุนให้ตำบลบางพลับ เป็นชุมชนที่ปลอดภัย น่ายู่ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเยาวชนในตำบลให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างโอกาสให้ทุกคนได้รับการอย่างเท่าเทียมกัน โดยมีแนวทางดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข มีความเป็นชุมชนน่ายู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา รวมทั้งการสร้าง ความเข้มแข็งและความสามัคคีของคนในชุมชน

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานด้านสวัสดิการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับความช่วยเหลือและได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๓ ป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหายาอย่างใกล้ชิดเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่สถาบันครอบครัว

๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและลานกีฬาหมู่บ้านเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี

๓. นโยบายการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ชุมชน โดยยึดหลักการศึกษาสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน ตลอดจนการส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยมีแนวทางดังนี้

๓.๑ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้ได้มาตรฐาน เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภท

๓.๒ ส่งเสริมการเรียนรู้และการศึกษาแบบตลอดชีวิตแก่ประชาชนในตำบล

๓.๓ ส่งเสริมและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ ยึดมั่นในหลักศาสนาเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และปฏิบัติสืบทอดต่อไป

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกระบวนการสร้างรายได้ลดรายจ่ายให้กับประชาชน โดยจะส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามศักยภาพของชุมชน โดยมีแนวทางดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชน ให้เข้มแข็ง ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒ จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นในการที่ขาดเงินทุนให้แก่ราษฎรในตำบล

๔.๓ สนับสนุน ส่งเสริมด้านการเกษตร ควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรอินทรีย์

๕. นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมและสนับสนุนระบบสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็งตลอดจนสร้างระบบสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในตำบลให้มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยมีแนวทางดังนี้

๕.๑ สนับสนุนการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ที่เป็นอันตรายต่อคนและสัตว์ โดยการสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมและดูแลรักษาเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๒ ส่งเสริมระบบสาธารณสุขมูลฐานให้มีความเข้มแข็ง รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๕.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลบางพลับ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และมีสุขภาพจิตที่ดี ส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

๕.๔ รมรงค์สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดหาอุปกรณ์และการกำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในครัวเรือน

๖. นโยบายด้านการเมืองการบริหาร

พัฒนาการเมืองการบริหาร และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วและเกิดความพึงพอใจ โดยมีแนวทางดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุก ๆ ด้าน สนับสนุนประชาคมองค์กรประชาชน โดยการ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับประโยชน์ เพื่อประชาชนชาวตำบลบางพลับ”

๖.๒ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐานด้วยการส่งเสริม สร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานจ้าง ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญ พร้อมทั้งสร้างเสริม

กระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสะดวก ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการให้บริการ เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๖.๓ บริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการรักษาวินัยทางการคลัง เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ ให้มีความทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

การดำเนินงานในแต่ละภารกิจ แต่ละโครงการจะสามารถเดินหน้าให้เป็นไปตามนโยบายที่มีอยู่ทั้ง ๖ ข้อ นั้น ก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่มีอยู่ และความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พี่น้องประชาชน และส่วนราชการต่าง ๆ การเปลี่ยนนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาอย่างจริงจังนั้น จะส่งผลต่อความเป็นสังคมที่ดีและมาตรฐานได้ โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑. วิสัยทัศน์

“บางพลับ” เมืองน่าอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี สนับสนุนการศึกษา สืบสานประเพณี ส่งการพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา และการเรียนรู้ทุกระดับ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการกีฬาและพัฒนาสุขภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยกระดับคุณภาพชีวิต

๒.๓ . เป้าประสงค์

ตำบลบางพลับ มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆบรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

เป้าประสงค์ที่ ๑ ระบบเส้นทางคมนาคมขนส่งสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

เป้าประสงค์ที่ ๒ ประชาชนมีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค อย่างเพียงพอ ทั่วถึง

เป้าประสงค์ที่ ๓ มีระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้น

เป้าประสงค์ที่ ๔ ประชาชนมีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์ที่ ๕ เสริมสร้างความรู้ เพื่อนำไปใช้และถ่ายทอด ช่วยในการลดต้นทุนการผลิต

เป้าประสงค์ที่ ๖ ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เป้าประสงค์ที่ ๗ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์ที่ ๘ ส่งเสริมการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน

เป้าประสงค์ที่ ๙ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข

เป้าประสงค์ที่ ๑๐ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์ที่ ๑๑ เสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

เป้าประสงค์ที่ ๑๒ เสริมสร้าง/กระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

เป้าประสงค์ที่ ๑๓ เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากรเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ที่ ๑๔ ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ที่ ๑๕ ตำบลมีพื้นที่น่าอยู่ ถูกสุขลักษณะ

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละระยะทางของถนนที่ได้มาตรฐาน ๒. ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวก ๓. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๔. ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค ๕. ร้อยละของจำนวนสิ่งปลูกสร้าง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการฝึกอาชีพ ๓. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา และการเรียนรู้ทุกระดับ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอน ๒. ร้อยละคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการกีฬา และพัฒนาสุขภาพ	๑. ร้อยละคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ๒. ร้อยละของสถานที่ออกกำลังกาย ๓. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านศาสนา และวัฒนธรรม ๒. ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ ๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง และการบริหารจัดการ	๑. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาด้านตนเอง ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติ ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่น ๔. ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรและการให้บริการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยกระดับคุณภาพชีวิต	๑. ร้อยละคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น ๒. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย (ภายในระยะเวลา ๔ ปี)

ค่าเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ✦ ตำบลบางพลับมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว ครอบคลุมทั้ง ๗ หมู่บ้าน
- ✦ ประชาชนมีน้ำในการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอทั่วถึง
- ✦ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน

ค่าเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

- ✦ ประชาชนมีอาชีพเสริม มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว
- ✦ มีแหล่งเงินทุนสำหรับกลุ่มอาชีพในตำบล
- ✦ ประชาชนมีทักษะ ความรู้ ในการลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- ✦ ประชาชนรู้จักการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา และการเรียนรู้ทุกระดับ

- ✦ ประชาชนตำบลบางพลับได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
- ✦ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ

คำเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาและพัฒนาสุขภาพ

- ✦ ประชาชนตำบลบางพลับ มีสุขภาพ อนามัย ที่แข็งแรง สมบูรณ์
- ✦ ประชาชนตำบลบางพลับ รู้จักใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

คำเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา

- ✦ ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี ช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ✦ พื้นที่ตำบลบางพลับ เป็นตำบลที่น่าอยู่ สะอาด ถูกสุขลักษณะ

คำเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

- ✦ ประชาชนตำบลบางพลับได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ
- ✦ ประชาชนตำบลบางพลับได้รับข้อมูลข่าวสารทั่วถึงทั้งตำบล
- ✦ บุคลากรของรัฐมีความรู้และศักยภาพในการให้บริการประชาชน
- ✦ บุคลากรของรัฐบริหารงานด้วยความโปร่งใสและเป็นธรรม

คำเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ด้านที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยกระดับคุณภาพชีวิต

- ✦ ชุมชนของตำบลบางพลับ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพ
- ✦ ผู้ด้อยโอกาสและคนชราตำบลบางพลับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้างซ่อมแซม บำรุงปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ

กลยุทธ์ที่ ๒ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานด้วยการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ประสานงาน กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในการจัดให้มีอย่างเพียงพอ และมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยี และการบริหารจัดการที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อลดต้นทุนการผลิต และอำนาจการต่อรอง

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชเศรษฐกิจที่หลากหลาย และการเพิ่มมูลค่า

กลยุทธ์ที่ ๗ สนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่กลุ่มอาชีพ และส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนามาตรฐานการจัดการศึกษาให้สามารถรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาได้

กลยุทธ์ที่ ๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกองทุนเพื่อการศึกษา และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๑๐ ส่งเสริมให้ประชาชนนอกวัยมีความสนใจ ในการศึกษาเรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน

กลยุทธ์ที่ ๑๑ ส่งเสริมให้ประชาชนเล่นกีฬา และออกกำลังกาย จัดให้มีสถานที่ และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๑๒ ใช้การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑๓ ส่งเสริมสุขภาพ อนามัย สุขลักษณะ การป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากโรคและอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๑๔ ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ ๑๕ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการบริหารสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ ๑๖ สืบสาน และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี อนุรักษ์ เผยแพร่ สรรสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑๗ พัฒนาศักยภาพ ทักษะคติของบุคลากรให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

กลยุทธ์ที่ ๑๘ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนเทคโนโลยี ให้เหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๑๙ พัฒนาระบบการบริหาร ให้คล่องตัว กระชับ สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ตามกฎหมายในปัจจุบันและอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๒๐ พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ และสะดวก รวดเร็วแก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ เข้ามีส่วนร่วมในการเสนอและแก้ปัญหาตลอดจนการกำหนดทิศทางการพัฒนาตำบล ตามวิถีประชาธิปไตย

กลยุทธ์ที่ ๒๒ สนับสนุนงบประมาณด้านสวัสดิการ และสังคมสงเคราะห์

กลยุทธ์ที่ ๒๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๒๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานการณ์การกลับมาแพร่ระบาดของยาเสพติด

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

“บางพลับ” เมืองน่าอยู่ คุณภาพชีวิตที่ดี สนับสนุนการศึกษา สืบสานประเพณี ส่งเสริมพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจหลักที่ ๑ จัดให้มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

พันธกิจหลักที่ ๒ ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความกินดีอยู่ดีแบบพอเพียง

พันธกิจหลักที่ ๓ ส่งเสริมด้านการศึกษา สาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ นันทนาการ บรรเทาสาธารณภัยเชิงบูรณาการตลอดจนส่งเสริมอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม

พันธกิจหลักที่ ๔ นำหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาปฏิบัติ

พันธกิจหลักที่ ๕ การส่งเสริมและจัดให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหา สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พร้อมทั้งสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐานที่ชำรุด ท่อโหมก ให้สามารถใช้งานได้ ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานที่ใช้การได้ให้มีสภาพสมบูรณ์ หรือดีขึ้น ก่อสร้างโครงสร้างพื้นที่ยังไม่มีให้มีมาตรฐานและเพียงพอ

๒. เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม การบริหารจัดการ การลดต้นทุนการผลิต การเกษตรทฤษฎีใหม่ การรวมกลุ่ม และการส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นๆ เพื่อความหลากหลายของวัตถุดิบ ในการแปรรูปเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๓. เพื่อให้ประชากรในการศึกษาได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ประชากรนอกรั้วศึกษาได้เรียนรู้เทคโนโลยีเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน
๔. เพื่อให้มาตรฐานด้านการกีฬาของตำบลบางพลับ อยู่ในระดับชาติ ส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถโดดเด่น เข้าแข่งขันในระดับต่างๆจนถึงการเข้าสู่การแข่งขันกีฬาอาชีพ และส่งเสริมให้ประชากรทุกวัยสนใจในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาตามความเหมาะสม เพื่อสร้างเสริมสุขภาพแทนการซ่อมแซมสุขภาพ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
๕. เพื่อให้ประชาชน มีความรู้และนำความรู้ไปใช้ในการรักษาสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ การถ่ายทอดสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี อนุรักษ์ เผยแพร่ และสร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. เพื่อให้การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ตามหลักธรรมาภิบาล และหลักการการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (GOOD GOVERNANCE)
๗. เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและยกระดับคุณภาพชีวิต

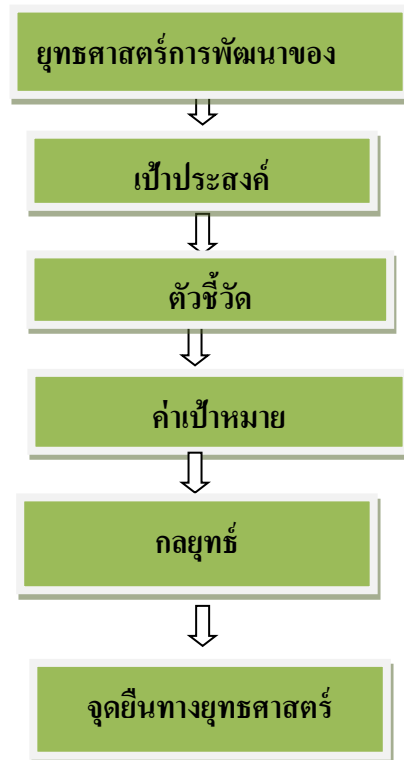
จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๑. เพื่อให้ตำบลบางพลับมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีมาตรฐานเพียงพอ ทั่วถึงและมีคุณภาพชีวิตด้านกายภาพดีขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรมมีการลงทุน การบริหารจัดการ และมีรายได้ที่เป็นธรรม ผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ
๓. เพื่อให้ประชากรในวัยเรียนได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและในระดับที่สูงขึ้น ประชากรนอกรั้วเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ มีการเรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
๔. เพื่อยกระดับมาตรฐานด้านกีฬาของตำบลให้ได้มาตรฐานระดับชาติและป้องกันการระบาดของยาเสพติด
๕. เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ และสามารถนำความรู้มาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม การรักษาสุขภาพ สุขอนามัย ปัญหายาเสพติด และร่วมป้องกันการเกิดโรคและการเจ็บป่วย
๖. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การตรวจสอบการบริหารงานของ อบต.และได้รับการบริการที่สะดวกรวดเร็ว
๗. เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๘. เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ มุ่งพัฒนาทั้ง ๗ ด้าน ได้แก่ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการศึกษา และการเรียนรู้ทุกระดับ การพัฒนาด้านการกีฬาและพัฒนาสุขภาพ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยกระดับคุณภาพชีวิต

๒.๘.ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว ได้มาตรฐาน ๒. ประชาชนมีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค อย่างเพียงพอ ทั้งถึง ๓. มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยที่ดีขึ้น กลยุทธ์ ก่อสร้างซ่อมแซม บำรุงปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานด้วยงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลับ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานด้วยการขอรับการ สนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ประสานงาน กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในการจัด ให้มีอย่างเพียงพอและมาตรฐาน	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง) ๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนให้มีศักยภาพ ผลักดันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการค้า การลงทุน เชื่อมโยงการค้าสู่เอเชีย ๕. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑) การยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๖. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปลอดภัยให้อยู่ในเกณฑ์ ที่ดีได้มาตรฐาน

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป้าประสงค์ ๑. ประชาชนมีอาชีพเสริมและมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. เสริมสร้างความรู้ เพื่อนำไปใช้และถ่ายทอด ช่วยในการลดต้นทุนการผลิต ๓. ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยี และการบริหารจัดการที่เหมาะสม ๒. ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อลดต้นทุนการผลิต และอำนาจการต่อรอง ๓. ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชเศรษฐกิจที่หลากหลาย และการเพิ่มมูลค่า ๔. สนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่กลุ่มอาชีพ และส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ๒) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง) ๑) พัฒนาสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และบริการให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน ยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ ๒) ยกระดับการผลิต ภาคเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม สินค้าชุมชนและภาคแรงงาน ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยเน้น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ประเทศไทย ๔.๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ(ต่อ)

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
	๖. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑) การเพิ่มขีดความสามารถด้านเกษตรเชื่อมโยงสู่เกษตรอุตสาหกรรม และ พาณิชยกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก ๒) การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวสู่สากล ๗. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) พัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรม เกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคและการส่งออก

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา และการเรียนรู้ทุกระดับ เป้าประสงค์ ๑.ส่งเสริมการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐาน กลยุทธ์ ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกองทุนเพื่อการศึกษา และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง ๒. ส่งเสริมให้ประชากรนอกวัยมีความสนใจ ในการศึกษาเรียนรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านความมั่นคง ๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๓) ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๔) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ สู้ความมั่งคั่ง และยั่งยืน ๕) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ๖) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) ยั่งยืน ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๒) การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๓) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน ๔) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ๕. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑. การส่งเสริมการศึกษา การกักตุนความเป็นเลิศในระดับสากล ๖. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑)การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน ประกอบด้วย

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาและพัฒนาสุขภาพ เป้าประสงค์ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน กลยุทธ์ ส่งเสริมให้ประชาชนเล่นกีฬา และออกกำลังกาย จัดให้มีสถานที่ และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ใช้การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสุขภาพ อนามัย สุขลักษณะ การป้องกันและรักษาการเจ็บป่วยจากโรคและอื่นๆ	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๒) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ๒) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๓)การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน ๕. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑. การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๖. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรี และมีความสามารถทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา เป้าประสงค์ เสริมสร้าง/กระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากรเพื่อการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตำบลมีพื้นที่น่าอยู่ ถูกสุขลักษณะ กลยุทธ์ ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกความรู้สึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการบริหารสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ สืบสาน และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี อนุรักษ์ เผยแพร่ สรรสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) มั่งคั่ง ๓) ยั่งยืน ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ๒) การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๕. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองสู่มาตรฐาน พัฒนาการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติสู่มั่นคงยั่งยืน ๖. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ - ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ เป้าประสงค์ ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข ๓. เสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ๔. เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากรเพื่อให้การปฏิบัติงาน มี ประสิทธิภาพ ตำบลมีพื้นที่น้ำอยู่ ถูกสุขลักษณะ กลยุทธ์ ๑. พัฒนาศักยภาพ ทักษะของบุคลากรให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ๒. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนเทคโนโลยี ให้เหมาะสมและเพียงพอ ๓. พัฒนาระบบการบริหาร ให้คล่องตัว กระชับ สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายในปัจจุบันและอนาคต ๔. พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ และสะดวก รวดเร็วแก่ประชาชน ๕. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ เข้ามีส่วนร่วมในการเสนอและแก้ปัญหาตลอดจนการกำหนดทิศทางในการพัฒนาตำบลตามวิถีประชาธิปไตย	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๒) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ๕. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑) การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน ๖. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) การส่งเสริมสถาบันของชาติและการนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยกระดับคุณภาพชีวิต เป้าประสงค์ ๑. ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้ประชาชนตามแนวยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข กลยุทธ์ ๑. สนับสนุนงบประมาณด้านสวัสดิการ และสังคมสงเคราะห์ ๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานการณ์การกลับมาแพร่ระบาดของยาเสพติด	๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ๑) ด้านความมั่นคง ๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๓) ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม ๒. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ๑) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๔) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ สู้ความ มั่งคั่ง และยั่งยืน ๕) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ๖) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๓. วิสัยทัศน์ประเทศ ๑) มั่นคง ๒) ยั่งยืน ๔. นโยบายรัฐบาล ๑) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ๒) การศึกษาและเรียนรู้ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ๓) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน ๔) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

หัวข้อ	ความเชื่อมโยง
	๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง) ๑) ส่งเสริมอัตลักษณ์การท่องเที่ยวหลากหลายเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด อารยธรรมทวารวดี ไปยังแหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และยกระดับการท่องเที่ยวให้มีชื่อเสียง ๖. แผนพัฒนาจังหวัด (จังหวัดสุพรรณบุรี) ๑) การยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๗. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ๑) การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒) การขยายฐานโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการประชาชน ๓) การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

